

Uit een werk van Divo Barsotti († 2006) *

God wil en kan je niet sparen.
Je bevrijden betekent niet:
je geven wat je al hebt,
maar
alles wegnemen, om je iets te geven
wat je je zelfs niet kan voorstellen:
God die zich aan je geeft.

En God lijkt in niets op wat je tot nu toe gekend hebt.
De ervaring van al wat je bezeten hebt,
van al wat je hebt gesmaakt,
zal nooit de ervaring van God zijn.
Om tot Hem te komen moet je aan alles voorbijgaan.
Niet alleen aan de ervaring van brood en wijn,
van een rustig leven,
van menselijke liefde,
van verbondenheid met een gemeenschap
en niet alleen aan alle menselijke ervaring,
maar ook aan alle geestelijke ervaring
van schoonheid, van goedheid.
En nog is dat niet genoeg,
je moet alle godservaring overstijgen,
alle religieus enthousiasme,
alles wat het leven kan zijn.
Zolang je hier beneden leeft,
zal het doel waartoe de Heer je roept
steeds verder zijn.
Alles hier beneden houdt ons vast.
Het zwaarst valt ons,
steeds onszelf te moeten overstijgen,
ons op te richten
om binnen te gaan in het bovenmenselijke,
in de wolk,
die al deel uitmaakt van de hemel.
Niet alleen de zonde,
niet alleen wat ons onverschillig is
moeten wij verloochenen
om bij God te komen.
Wij moeten zelfs afstand doen van alles
wat met ons geestelijk leven verbonden is
en al zijn vruchten:
de vrede van het hart, het genot van het gebed,
het gevoel van Gods aanwezigheid.
Aan dit alles moeten we voorbijgaan,
want God gaat boven dit alles uit.

* **Divo Barsotti**, *Spiritualité de l'Exode* Paris, DDB 1959, 147-149 (bij *Luc. 14, 25-33*)
UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem